

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 7 lutego 2014 r.

DOLiS/DEC-93/14/9506,9513

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana W. N. na przetwarzanie jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga W. N., zwanego dalej Skarżącym, na odmowę sprostowania jego nieaktualnych danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej, zwanego dalej Proboszczem, na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.). Skarżący wskazał, iż w dniu [...] stycznia 2013 r. wysłał do Proboszcza ww. Parafii Rzymskokatolickiej oświadczenie o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego połączone z prośbą o sprostowanie nieaktualnych danych osobowych.

Pismem z dnia [...] stycznia 2013 r. Proboszcz Parafii odmówił sprostowania danych wskazując, że nie jest w stanie ustalić tożsamości Skarżącego, jednocześnie wyrażając gotowość dokonania adnotacji w Księdze Chrztałów pod warunkiem osobistego zgłoszenia się Skarżącego w siedzibie Parafii z dwoma pełnoletnimi świadkami i przedstawieniem swojej motywacji.

Na dowód powyższego Skarżący załączył kopię oświadczenia woli skierowanego do Proboszcza oraz kopię odpowiedzi z dnia [...] stycznia 2013 r. jaką otrzymał z Parafii.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Skarżący pismem z dnia [...] stycznia 2013 r., skierował do Proboszcza ww. Parafii oświadczenie woli, o treści: „na podstawie art. 60 Kodeksu Cywilnego [Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93) – przypis GIODO], korzystając ze swoich praw zawartych w art. 2 pkt 2a Ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2005 r. nr 231, poz. 1965), z dniem dzisiejszym występuję z Kościoła Katolickiego, tj. wycofuję zgodę na podleganie jego doktrynie (Katechizm Kościoła Katolickiego) i prawu (Kodeks Prawa Kanonicznego). Oświadczam, że w oparciu o art. 2 pkt 5 nie zamierzam tej decyzji uzasadniać poza tym, że nie chcę do niego należeć. Ponadto nie wyrażam zgody na przekazywanie informacji o tej decyzji osobom trzecim, a zwłaszcza członkom mojej rodziny. Na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 6 Ustawy o ochronie danych osobowych (...) proszę Księdza, jako administratora moich danych osobowych, o ich uaktualnienie w Księdze Chrzta, przez naniesienie adnotacji o treści: „*Dnia [...] 01.2013 formalnym aktem wystąpił z Kościoła Katolickiego*” oraz o przesłanie, jako potwierdzenia odpisu aktu chrztu z powyższym sprostowaniem”.
2. W piśmie do Skarżącego z dnia [...] stycznia 2013 r. Proboszcz wskazał jakie wymogi nakłada Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) oraz Kodeks Prawa Kanonicznego (KPK) w przypadku wystąpienia z Kościoła Katolickiego. Jednocześnie dodał, że przesłane oświadczenie nie spełnia powyższych wymogów. Proboszcz poinformował Skarżącego, że jeżeli ten nie spełni wymaganych przez Kościół warunków pozostawi pismo bez dalszego biegu. Na końcu powyższego listu Proboszcz wyjaśnił Skarżącemu kanoniczne skutki wystąpienia z Kościoła, a więc o „karze ekskomuniki, którą zaciąga występujący z Kościoła.”
3. Proboszcz w piśmie z dnia [...] marca 2013 r. do Generalnego Inspektora wyjaśnił, że Konferencja Episkopatu Polski w dniu 27 września 2008 r. wydała dokument dotyczący zasad postępowania w sprawie formalnego aktu wystąpienia z Kościoła. W świetle tego dokumentu oświadczenie złożone przed urzędnikiem cywilnym lub przesłane drogą pocztową czy elektroniczną nie wywołuje skutków kanonicznych. Jednocześnie ten dokument stwierdza, że akt odstępstwa, który wywołuje skutki kanoniczne, można dokonać tylko osobiście, w obecności proboszcza swojego miejsca zamieszkania stałego lub tymczasowego. „Dlatego Pan W. N. powinien w tej sprawie zgłosić się osobiście do mnie jako swego proboszcza.” Ponadto Proboszcz dodał, że wymieniony dokument Episkopatu Polski „decyzją naszego Księdza Arcybiskupa jest stosowany w naszej Archidiecezji.” Proboszcz wyjaśnił, że władza kościelna rezerwuje sobie prawo osobistego spotkania z osobą pragnącą wystąpić z Kościoła Katolickiego, by móc ocenić, czy istotnie ma miejsce akt prawny pociągający za sobą skutki kanoniczne, a także po to, aby zweryfikować dane osobowe, czy jest to ta osoba, za którą się podaje. Jednocześnie podkreślił, że „jako Proboszcz Parafii, w której Pan W. N. przyjął Chrzest Pragnę zauważyć, że dane zawarte w księgach metrykalnych, jako dokument przyjętych sakramentów, są niezbędne do wykonywania własnych, statutowych zadań Kościoła. O powyższej dyspozycji traktuje Ustawa z dnia 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych, art. 27 p.4” [pisownia wszystkich cytatów zgodnie z oryginałem – przypis GIODO].

4. Pismem z dnia [...] maja 2013 r. Skarżący poinformował Generalnego Inspektora: „otrzymałem dn. [...]05.13r. od Księdza Kanonika J. C., Proboszcza Parafii rzymskokatolickiej pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Ł., świadectwo chrztu świętego z adnotacją o którą wystąpiłem [...] stycznia. Proboszcz Parafii stwierdził zgodność świadectwa z parafialną Księgą Chrztów. Nie mam w tej sprawie żadnych innych oczekiwań.” W związku z powyższym GODO pismem z dnia [...] czerwca 2013 r. zwrócił się do Skarżącego o wskazanie, czy wobec wskazanych okoliczności pismo należy traktować jako wniosek o umorzenie postępowania.
5. W dniu [...] sierpnia 2013 r. zostały załączone do akt sprawy uwierzytelnione za zgodność z oryginałem kopie korespondencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z Arcybiskupem A. D., Metropolita [...] związane z regulacją prawną dotyczącą apostazji na terenie Archidiecezji [...].

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie Skarżący przedmiotem swojej skargi uczynił zarzut nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii, a dokładnie zaniechania wykonania ciążącego na nim, jako administratorze jego danych osobowych, obowiązku uaktualnienia jego danych osobowych.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w niniejszym postępowaniu badał proces przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Księdza Proboszcza ww. Parafii, polegającego na zaniechaniu wykonania ciążącego na Księdzu Proboszczu, jako administratorze danych osobowych Skarżącego obowiązku uaktualnienia jego danych w Księdze Chrztów. Skarżący pismem z dnia [...] maja 2013 r. poinformował Generalnego Inspektora o otrzymaniu od Proboszcza świadectwa chrztu świętego z adnotacją, że wystąpił z Kościoła Katolickiego z dniem [...] stycznia 2013 r.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, działając na podstawie i w granicach kompetencji przyznanych mu przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, wydając decyzję bada stan faktyczny i prawny na dzień wydania decyzji. Dlatego też wobec powzięcia informacji, iż Ksiądz Proboszcz Parafii stosownie do żądania Skarżącego sprostował jego dane osobowe w Księdze Chrztów wskazać należy, iż dalsze prowadzenie postępowania w tym zakresie należy uznać za bezprzedmiotowe. Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych służy bowiem kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy w sytuacji, gdy trwa stan naruszenia, a zatem gdy dane osobowe są przetwarzane.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwaną dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa, zobowiązuje go, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.